

Chirurgžka: Měla jsem i štěstí

MUDr. Olga Pokorná

ARCHIV O. P.

Ženy v oboru chirurgie byly ještě před 25 lety nejenom u nás výjimkou. Situace se ale mění a počet žen lékařek, které se věnují tomuto fyzicky a časově náročnému oboru vzrůstá. Jednou z těch, které se prosadily v oboru, který býval dříve výhradně doménou mužů, je i chirurgžka brněnského Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie MUDr. Olga Pokorná.

Jaká byla vaše první transplantace a kolik jste jich už zvládla?

Svou první transplantaci srdce jsem absolvovala před šesti lety, a příjemcem byl 17letý kluk. Cítila jsem se skvěle. To je těžké popsat.

Transplantaci srdce považuji za nejkrásnější a nejmagičtější operaci vůbec. První transplantaci ledviny si už nepamatuji, bylo jich hodně. Do hlavy se mi vryla zejména trojtransplantace, tedy srdce, játra a ledvina v jedné době. Byli jsme druzí na světě, kterým pacient přežil. Pak si také velmi dobře pamatuji transplantaci asi pětiletého chlapečka. Prodělal spoustu komplikací, ale vše zvládl a já ho dnes potkávám na kontrolách. Jeho osud je velmi pohnutý a tento příběh by sám vydal za román.

Je těžké obstát v konkurenci mužů chirurgů?

V roce 1995 bylo neobvyklé, aby si žena zvolila jako obor chirurgii nebo dokonce kardiochirurgii. Každý se na mě tenkrát díval jako na bílou vránu. Pamatuji si, že když jsem jednou odebírala játra v IKEM, přišel se na mě podívat jeden z jeho lékařů. Mám spousty docela vtipných historek, kdy třeba jeden z transplantačních koordinátorů v Ostravě považoval za odebírajícího chirurga řidiče sanitky, protože ho prostě nenapadlo, že by mohla přijet odebírat orgány žena. Obecně musím přiznat, že jsem se sice snažila, ale měla

jsem i štěstí. Teď už je to jiné. Z výuky vím, že je na fakultě stále větší zastoupení žen a samozřejmě začínají nastupovat na chirurgické obory. Myslím, že to není otázka pohlaví, ale povahy. Skloubit to s rodinou je samozřejmě trochu složitější, ale jde to.

Co je nejnáročnější na této práci?

Každá operace je náročná. Není normální řezat do něčeho a mít z toho ještě dobrý pocit. A řezat někomu do srdce je o to specifičtější. Ale dobrý pocit po každé dobře provedené operaci je odměnou. Vždycky říkám medikům: „Někdo skáče padákem, my operujeme srdce.“ Je to tak, jak říká můj primář: „V kardiochirurgii nelze dělat kompromisy.“ A já s tím naprosto souhlasím. Musíme odvést co nejlepší práci v co nejkratším čase. Nelze mít srdce zastavené nekonečně dlouho.

Proč je tak málo žen v tomto oboru?

Myslím, že teď už žen bude přibývat. Situace se pomalu mění a i sem začíná pronikat ženský element. Jen bych jim radila nepřipravovat se kvůli tomuto oboru o rodinu a děti. Zvládnout se to dá. **KAMILA HUDEČKOVÁ**

Vizitka

Je první ženou, která u nás transplantovala srdce.

- Olga Pokorná pochází z lékařské rodiny, tatínek byl chirurg, matka pediatrička, o čtyři roky starší bratr je rentgenolog. Po lékařské fakultě nastoupila na II. chirurgickou kliniku ve FN u sv. Anny v Brně, kde během studia sbírala zkušenosti a učila se základy chirurgie. Tam byla přijata do pracovního poměru v roce 1995.

- V roce 1996 se dostala na dvouměsíční stáž do Miami Vaar Institute od Baptiste Hospital na Floridě, kde poprvé viděla operaci srdce. Ale v té době bylo nemyslitelné uvažovat o tom, že by jako žena takový obor mohla dělat.
- Po narození dětí se začala specializovat na cévní chirurgii a zároveň učila

na lékařské fakultě. V Centru kardiovaskulární a transplantační chirurgie začala pracovat v lednu 2005.

- Byla druhou ženou v ČR, která začala dělat kardiochirurgii.
- Kardiochirurgii vyučuje i na lékařské fakultě.
- Je členkou celostátní komise pro vrozené srdeční vady v dospělosti.